

Written on the Body - *Párbeszéd*

Horváth-Levington Júlia Lilla

Pécsi Tudományegyetem, Művészeti kar

Tervezőgrafika szak, ötödév

Szöllősi Géza, Doktorandusz, Tanársegéd

**Az alábbi eredeti angol dolgozat után a magyar változata található, a Gemini fordításában.*

“To have a second language is to have a second soul” - Charlemagne

“Written on the Body - *Párbeszéd*” is a short film which explores human communication and the development of language. It is a personal, visual interpretation of semiotics, of the evolution of language and most importantly of different textures of communication and understanding between human beings; from the intuitive to the concrete. I’ve used the human body as a medium and subject to represent this topic, not only to maximize the creative kinetic possibilities of a living canvas, but also because of the body’s fundamental function in the themes of connections and communication.

The video has three stages representing language evolution: 1. Pre-linguistic state, 2. Development of schemas (mental structures), 3. The evolution of language¹. All these states and stages are expressed through or on the body in some way. I’ve chosen the film to be in black and white, the stark contrast of the two shades reflecting the classical black and white of paper and typography and the binary nature of formal written communication.

The work is two-fold; on the formal level the body is transformed into an explorative object which interacts with shadow and light to become a living, kinetic medium of communication - an asemic typeface. While on a thematic level it presents as a physical conduit for the abstract concepts and experiences of communication.

For the extreme close up shots of the body I used a traditional, manual focus Nikon 105mm Macro lens, (on a Nikon D750) to create an intimate atmosphere - as if we are both in and outside of the subject, deliberately fragmenting the body into amorphic forms, rendering them sometimes unrecognisable at first glance, to explore the emotions of simultaneous familiarity and unfamiliarity that accompanies human interaction and dialogue.

Although the project covers themes that are universal and have been formally studied, I have taken an inductive approach to the project as opposed to a deductive one; taking my own

¹ As this is a visual project with a focus on the graphics of language, the development of language in this case is limited to visual language.

personal experiences and thoughts of human communication and building up a narrative around that. I have used influences from formal studies of philosophy, aesthetics and linguistics, and from other artists, however the aim of this project is not to be academically accurate, but rather to find a visual way to express abstract emotions and experiences. So, in my project I have condensed the narrative into the aforementioned three stages of language development:

1. **Pre-linguistic State:** This stage is represented through the naked body, a blank canvas. It is one of pure being, meaning that comprehension must rely on intuition, there are no structures or formal language, only primal senses and forms. In this intuitive state the body contorts itself and through the use of light and shadow create natural forms reminiscent of elements of typography. In some shots the composition of the stark white of the body against the black background hints at letters, and through the negative space they create new symbols, a reflection of a quote by the linguist Ferdinand Saussure *“Concepts are purely differential and defined not by their positive content but negatively by their relations with other terms in the system”*. The quote “Existence precedes essence” from Sartre on the subject of existential philosophy can be seen as an interpretation of this stage as well, where the body, representing pure existence, precedes any essence that we may form through worldly or social interaction. In this state we are pure potentiality. In this phase communication is ambiguous and fluid, mimicked through the extreme close up shots of the body, often rendering them abstract and amorphic.

This stage also represents the state of the *“inbetween”* or the *flux*. Once we have acquired language it’s the area we revert back to when comprehension eludes us and we must rely on context and intuition to interpret meaning, which for me, personally, refers more to the area of non-comprehension in foreign language contexts. In my years of studying in Hungary I have often had to rely on context and intuition to understand what I’m being taught, as I am not a native Hungarian speaker - and this is where this concept stems from, and the abstract images are visual interpretations of my experiences.

2. **Schemas:** A schema is a cognitive framework that we have developed that helps us to interpret and organize information based on previous experience and knowledge. It is

what has enabled us to learn and understand language, to understand that specific symbols refer to specific sounds which connote a word or concept.

This is the phase where we move from perception into pragmatics, and formal structures start to aid us and simultaneously inhibit the creative freedom of pure being.

This phase is shown in the video through the use of masking tape being placed on the bare body. On a thematic level this represents the rigid schemas we form, while on a formal level we see the beginnings of how the language will be formed.

3. **Language:** Building upon the foundations created by the schema the final phase shows the development of language, symbolized here with the use of black paint. The paint is brushed over the body in no particular order, in expressive forms and gestures. I was inspired by asemic writing and works that are similar to this, like Karen Jacobs *Bukosho* series. We see the forming of “letters” once the tape underneath has been pulled up, revealing a combination of free form, gestural marks and the rigid lines left behind by the tape. The asemic writing that is left behind has no obvious meaning to us, but rather alludes to the ambiguous interpretation of symbolic communication.

Human language developed as a by-product of community, through a necessity to communicate with each other. Therefore by nature it is a social construct and activity.

Other than the surface level interpretation of the paint as a substitute for ink in the process of writing, the paint is meant to act as a symbol for our essence (painted on our formal existence) that is formed through the context and experiences given by society or our community. It is a physical representation of the marks and influences we leave on each other through our interactions.

These are the three phases that make up the essence of the video, however in order to better reflect the experience of the theme I have compiled and edited the videos into a non-linear narrative to echo the disjointed and fragmented nature of comprehension and language acquisition. It jumps from concrete understanding where the symbols/writing is in focus, to the flux state where conventional language falters. We rely on non-verbal cues, emotional resonance, and shared experiences to bridge the gap in understanding. In addition to this I’ve placed two cuts of the video next to each other to play simultaneously in a dialogue with each other.

The bilingual title is also a reference back to the *flux* state I referred to in the pre-linguistic state section. An experience I've often had of this is when you hear a known word or a concept in a different language that you are learning and suddenly your understanding of it in your native language changes, or deepens, and it is like a third ephemeral meaning to a word is created that lives between the two - this triadic formation happens quite often when I learn new Hungarian words as the language is quite a literal one compare to English, and it exposes concepts which I generally wouldn't think of in just one language (I find these the most entertaining and enlightening with Hungarian translations of English film titles). Therefore by giving the video a dual title where the English title is an literary homage to Jeanette Winterson's book of the same title, while the Hungarian title refers more to the theme of the work, I've tried to create the space (between the two) for everyone's own individual interpretation of what the title should be in their own minds - what it means to them.

This is an on-going project which has become the basis for my master's final project, throughout the creation of the project I've strived to include aspects and ideas from various philosophies, linguistic studies and my own personal experiences of the topic, thus the project is continuously developing and evolving, in both meaning and form - for example: the music in the current state of the project is a freely sourced cinematic piano piece which is acting as a temporary filler and inspiration point while the real music is in production. Throughout this project I've tried to create the space for multidimensionalism, for ambiguity and personal interpretation. The collaborative aspect in the making of the project has also played an important role in the aesthetics and atmosphere of the video, much of the movements and painting gestures being trusted to the actors to feel and interact intuitively, which again just builds on the communal theme of the project.

Youtube link for the video:

<https://youtu.be/5cyCxi9Fbqs>

Written on the Body - *Párbeszéd*

Horváth-Levington Júlia Lilla

Pécsi Tudományegyetem, Művészeti kar

Tervezőgrafika szak, ötödév

Szöllősi Géza, Doktorandusz, Tanársegéd

„Két nyelvet beszélni annyi, mint két lelket birtokolni.” - Nagy Károly

„A Written on the Body - Párbeszéd” egy rövidfilm, amely az emberi kommunikációt és a nyelv fejlődését vizsgálja. Személyes, vizuális interpretációja a szemiotikának, a nyelv evolúciójának, és legfőképpen a kommunikáció és megértés különböző textúráinak az emberek között; az intuitívól a konkrétig. Az emberi testet használtam médiumként és témaként ennek a témakörnek az ábrázolására, nemcsak azért, hogy maximalizáljam egy élő vászon kreatív, kinetikus lehetőségeit, hanem a testnek a kapcsolatok és a kommunikáció témáiban betöltött alapvető funkciója miatt is.

A videó három szakaszban mutatja be a nyelv evolúcióját: 1. Nyelv előtti állapot, 2. Sémák (mentális struktúrák) kialakulása, 3. A nyelv evolúciója. Mindezek az állapotok és szakaszok valamilyen módon a testen vagy a testen keresztül fejeződnek ki. Úgy döntöttem, hogy a film fekete-fehér lesz, a két árnyalat éles kontrasztja a papír klasszikus fekete-fehérjét és a tipográfiát, valamint a formális írásbeli kommunikáció bináris jellegét tükrözi.

A munka két részből áll; formai szinten a testet egy felfedező objektummá alakítják át, amely kölcsönhatásba lép az árnyékkal és a fénnel, hogy élő, kinetikus kommunikációs médiummá váljon - egy aszemikus betűtípussá. Tematikus szinten pedig fizikai csatornaként jelenik meg a kommunikáció absztrakt fogalmai és élményei számára. A test extrém közeli felvételeihez egy hagyományos, manuális fókuszú Nikon 105 mm-es makro objektívet használtam (egy Nikon D750-en), hogy intim légkört teremtsék - mintha egyszerre lennénk a témában és kívül is, szándékosan amorf formákra bontva a testet, amelyeket első pillantásra néha felismerhetetlenné téve, hogy felfedezzük az emberi interakciót és párbeszédet kísérő egyidejű ismertség és ismeretlenség érzelmeit.

Bár a projekt olyan témákat ölel fel, amelyek univerzálisak és formálisan tanulmányozottak, induktív megközelítést alkalmaztam a projekttel szemben, szemben a deduktívval; a saját személyes tapasztalataimat és az emberi kommunikációról alkotott gondolataimat vettem alapul, és erre építettem fel egy narratívát. Merítettem a filozófiai, esztétikai és nyelvészeti formális tanulmányokból, és más művészek munkáiból, azonban e projekt célja nem a tudományos

pontosság, hanem inkább az absztrakt érzelmek és élmények vizuális kifejezésének megtalálása. Tehát a projektben a narratívát a nyelvfejlődés fentebb említett három szakaszába sűrítettem:

1. **Nyelv előtti állapot:** Ezt a szakaszt a meztelen test, egy üres vászon jelképezi. Ez a tiszta lét állapota, ami azt jelenti, hogy a megértésnek az intuícóra kell támaszkodnia, nincsenek struktúrák vagy formális nyelv, csak ősi érzékek és formák. Ebben az intuitív állapotban a test eltorzul, és a fény és az árnyék felhasználásával a tipográfia elemeire emlékeztető természetes formákat hoz létre. Néhány felvételen a test vakító fehérségének a fekete háttérrel szembeni kompozíciója betűkre utal, és a negatív tér révén új szimbólumokat hoznak létre, amit szépen tükröz a nyelvész, Ferdinand de Saussure idézete: „A fogalmak tisztán differenciálisak, és nem a pozitív tartalmuk, hanem a rendszerben lévő többi kifejezéshez fűződő viszonyuk révén definiálódnak.” Sartre „A létezés megelőzi a lényegét” című idézete az egzisztenciális filozófiáról e szakasz interpretációjának tekinthető, ahol a tiszta létezést reprezentáló test megelőz minden olyan lényegét, amelyet a világi vagy társadalmi interakció révén kialakítunk. Ebben az állapotban tiszta potenciál vagyunk. Ebben a fázisban a kommunikáció kétértelmű és fluid, amit a test extrém közeli felvételei utánoznak, amelyek gyakran absztrakttá és amorfá teszik azt.

Ez a szakasz a „kettő között” állapotot vagy az áramlást is jelképezi. Miután elsajátítottuk a nyelvet, ez az a terület, ahová visszatérünk, amikor a megértés elkerül bennünket, és a jelentés értelmezéséhez a kontextusra és az intuícóra kell hagyatkoznunk, ami számomra személy szerint inkább az idegen nyelvi kontextusokban való megértés hiányának területére utal. Magyarországi tanulmányaim során gyakran kellett a kontextusra és az intuícóra hagyatkoznom, hogy megértsem, amit tanítanak, mivel nem vagyok anyanyelvi magyar beszélő - és innen ered ez a koncepció, az absztrakt képek pedig az élményeim vizuális interpretációi.

2. **Sémák:** A séma egy olyan kognitív keretrendszer, amelyet azért fejlesztettünk ki, hogy segítsen értelmezni és rendszerezni az információkat a korábbi tapasztalatok és ismeretek alapján. Ez tette lehetővé számunkra, hogy megtanuljuk és megértsük a nyelvet, hogy megértsük, hogy a konkrét szimbólumok konkrét hangokra utalnak, amelyek egy szót

vagy fogalmat jelölnek. Ez az a fázis, ahol az észlelésből a pragmatikába lépünk, és a formális struktúrák kezdenek segíteni bennünket, és egyúttal gátolják a tiszta lét kreatív szabadságát. Ezt a fázist a videóban a csupasz testre helyezett maszkolószalag jeleníti meg. Tematikus szinten ez az általunk kialakított merev sémákat jelképezi, míg formai szinten azt látjuk, hogyan kezd kialakulni a nyelv.

3. **Nyelv:** A séma által létrehozott alapokra építve a végső fázis a nyelv fejlődését mutatja be, amelyet itt a fekete festék használata szimbolizál. A festéket tetszőleges sorrendben, kifejező formákban és gesztusokban viszik fel a testre. Az aszemikus írás és az ehhez hasonló munkák ihlettek, mint például Karen Jacobs Bukosho sorozata. Az „betűk” kialakulását akkor látjuk, amikor az alatta lévő szalagot felhúzzák, felfedve a szabad formájú, gesztusszerű jelölések és a szalag által hátrahagyott merev vonalak kombinációját. A hátrahagyott aszemikus írásnak nincs nyilvánvaló jelentése számunkra, hanem inkább a szimbolikus kommunikáció kétértelmű értelmezésére utal.

Az emberi nyelv a közösség melléktermékeként fejlődött ki, az egymással való kommunikáció szükségességéből. Ezért természeténél fogva társadalmi konstrukció és tevékenység. A festéknek az írás folyamatában a tinta helyettesítőjeként való felszínes értelmezésén túlmenően a festék a lényegünket (a formális létezésünkre festve) szimbolizálja, amely a társadalom vagy a közösségünk által adott kontextus és tapasztalatok révén formálódik. Azoknak a jeleknek és hatásoknak a fizikai reprezentációja, amelyeket egymásra hagyunk az interakcióink révén.

Ezek a három fázis alkotják a videó lényegét, azonban a téma élményének jobb visszaadása érdekében a videókat nem lineáris narratívába állítottam össze és vágtam meg, hogy visszhangozzam a megértés és a nyelvtanulás széttöredezett és fragmentált jellegét, azt, hogy az a tisztánlátás pillanataiban és az intuitív értelmezés pillanataiban hogyan olvad gyakran össze. A konkrét megértéstől, ahol a szimbólumok/írás fókuszban van, az áramlási állapotig ugrik, ahol a hagyományos nyelv akadozik. A megértésbeli szakadék áthidalásához a nem verbális jelzésekre, az érzelmi rezonanciára és a közös élményekre hagyatkozunk. Ezen túlmenően a videó két vágását egymás mellé helyeztem, hogy párbeszédet folytassanak egymással.

A kétnyelvű cím is a nyelv előtti állapot részben említett áramlási állapotra utal. Gyakran tapasztalom ezt, amikor egy ismert szót vagy fogalmat egy másik nyelven hallok, amelyet éppen tanulok, és hirtelen megváltozik vagy elmélyül a róla alkotott anyanyelvi felfogásom, és olyan, mintha egy harmadik, efemer jelentés jönne létre a szóhoz, amely a kettő között él - ez a triadikus formáció elég gyakran előfordul, amikor új magyar szavakat tanulok, mivel a nyelv meglehetősen szó szerinti az angolhoz képest, és olyan fogalmakat tár fel, amelyekre általában nem gondolnék csak egy nyelven (ezeket a legmulatságosabbnak és legtanulságosabbnak találom az angol filmcímek magyar fordításaival). Ezért azzal, hogy a videónak kettős címet adtam, ahol az angol cím Jeanette Winterson azonos című könyvének irodalmi hommage-a, míg a magyar cím inkább a mű témájára utal, megpróbáltam teret teremteni (a kettő között) mindenkinek a saját, egyéni értelmezéséhez arról, hogy mi legyen a cím a saját fejében - mit jelent az számukra.

Ez egy folyamatban lévő projekt, amely a mesterképzésem záróprojektjének alapjául szolgál, a projekt létrehozása során arra törekedtem, hogy a különböző filozófiákból, nyelvészeti tanulmányokból és a témával kapcsolatos saját személyes tapasztalataimból merítsek, így a projekt folyamatosan fejlődik és változik, mind jelentésében, mind formájában - például: a zene a projekt jelenlegi állapotában egy szabadon felhasználható filmes zongoradarab, amely ideiglenes töltőanyagként és inspirációs pontként szolgál, amíg az igazi zene elkészül. Ezzel a projekttel megpróbáltam teret teremteni a többdimenziósságnak, a kétértelműségnek és a személyes értelmezésnek. A projekt elkészítésében az együttműködés is fontos szerepet játszott a videó esztétikájában és hangulatában, a mozdulatok és a festési gesztusok nagy részét a színészekre bíztuk, hogy intuitív módon érezzék és interakcióba lépjenek, ami ismét csak a projekt közösségi témájára épít.

Youtube link a videóhoz:

<https://youtu.be/5cyCxi9Fbqs>